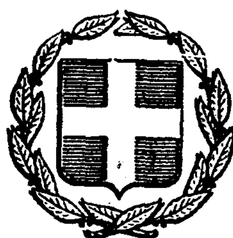

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
158

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 422

Προσωρινή αναπλήρωση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης Ιωάννη Σκουλαρίκη από τον Υπουργό Προεδρίας της Κυβέρνησης Αγαμέμνονα Κουτσόγιωργα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 19 παρ. 1 του Ν. 400/76 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 1266/1982 «Όργανα ασκήσεως της Νομισματικής πιστωτικής και συναλλαγματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις», με πρόταση του Πρωθυπουργού, αποφασίζουμε:

Ορίζουμε ότι τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης Ιωάννη Σκουλαρίκη κατά τη διάρκεια της απουσίας του στην αλλοδαπή, από 31 Οκτωβρίου μέχρι 6 Νοεμβρίου 1983, αναπληρώνει ο Υπουργός Προεδρίας της Κυβέρνησης Αγαμέμνονας Κουτσόγιωργας.

Στον Πρωθυπουργό αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση αυτού του Διατάγματος.

Αθήνα, 1 Νοεμβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 423

Τροποποίηση των άρθρων 10 παρ. 6 και 11 παρ. 4 του Π.Δ. 361/1979 «περί της διαρθρώσεως και των αρμοδιοτήτων της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών» (ΦΕΚ 112 Α΄).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του Νόμου 419/1976 «περί Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών» (ΦΕΚ 221/20.8.1976, τ. Α΄).

2. Τις διατάξεις των άρθρων 2 και 5 της με αριθμό 010/464/17.5.1982 κοινής αποφάσεως του Πρωθυπουργού και Υπουργού Εξωτερικών «μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εξωτερικών» (ΦΕΚ 302/26.5.1982, τ. Β΄).

3. Τη γνωμοδότηση με αριθμό 327/1983 του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβερνήσεως και του Υφυπουργού Εξωτερικών, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

1. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 10 του Π.Δ. 361/1979 προστίθεται εδάφιο ε που έχει ως εξής:

«ε. Για την προστασία και τον έλεγχο του Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών Βενετίας».

2. Το εδάφιο στ της παραγράφου 4 του άρθρου 11 του Π.Δ. 361/1979 αντικαθίσταται ως εξής:

«στ. Η προστασία και ο έλεγχος των Ελληνικών Πνευματικών Ιδρυμάτων του Εξωτερικού εκτός του Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών Βενετίας».

Στον Υφυπουργό Εξωτερικών αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση αυτού του Προεδρικού Διατάγματος.

Αθήνα, 21 Οκτωβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΑΓ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΙΩΑΝ. ΚΑΨΗΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 424

Ίδρυση Ενορίας του Ιερού Ναού Προφήτη Ηλία Χανίων της Ιεράς Μητρόπολης Κυδωνίας και Αποκορώνου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Το άρθρο 54 του Ν. 4149/1961 «περί Καταστατικού Νόμου της εν Κρήτη Ορθοδόξου Εκκλησίας» (ΦΕΚ 41/1961 τ. Α').

2. Την παρ. 2 του άρθρου 36 του Ν. 590/77 «περί του Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος» (ΦΕΚ 146/77 τ. Α'), σε συνδυασμό με το άρθρο 2 και 3 του αριθ. 5/1979 Κανονισμού «περί Ιερών Ναών και Ενοριών» (ΦΕΚ 1/1980 τ. Α').

3. Τη σύμφωνη γνώμη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητροπόλεως Κυδωνίας και Αποκορώνου (αριθ. αποφάσεως 4/3/19.7.83).

4. Την αριθ. 108/1983 γνωμοδότηση του Δημοτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητροπόλεως Κυδωνίας και Αποκορώνου (αριθ. αποφάσεως 4/3/19.7.83).

4. Την αριθ. 108/1983 γνωμοδότηση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Χανίων.

5. Την αριθ. 639/1983 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

Ιδρύεται Ενορία του Ιερού Ενοριακού Ναού Προφήτη Ηλία στην περιοχή Προφήτη Ηλία και Σ.Ο.Δ.Υ. Ακρωτηρίου της Ιεράς Μητρόπολης Κυδωνίας και Αποκορώνου.

Στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

Αθήνα, 20 Οκτωβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

---

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 425

Τροποποίηση, συμπλήρωση και αντικατάσταση ορισμένων διατάξεων του Π.Δ. 669/1981 «περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως, αναστυντάξεως και κατατάξεως της διεπούσης το Ταμείο Συντάξεως Αυτοκινητιστών νομοθεσίας».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Νόμου 984/1979 «περί τροποποιήσεως της «περί Τ.Σ.Α. νομοθεσίας, υπαγωγής των μισθωτών οδηγών αυτοκινήτων εις την ασφάλιση του Ι.Κ.Α. και άλλων τινών διατάξεων».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 14 του Νόμου 1266/1982 για τα «Όργανα ασκήσεως της νομισματικής πιστωτικής και συναλλαγματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις», σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Π. Δ/τος 574/1982 για την «Ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων».

3. Τη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών που διατυπώθηκε στην 459/26.5.1983 απόφασή του.

4. Τη γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλείας που διατυπώθηκε κατά την 40/5.9.1983 συνεδρίασή του της ΚΒ' περιόδου.

5. Την αριθ. 664/1983 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

1. Στο τέλος του άρθρου 1 του Προεδρικού Διατάγματος 669/1981 «περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως αναστυντάξεως και ανακατατάξεως της διεπούσης το Ταμείον Συντάξεων Αυτοκινητιστών νομοθεσίας» προστίθεται παράγραφος 6, που έχει ως εξής:

«6.α. Πρόσωπα υπαγόμενα στην ασφάλιση του Ταμείου και δυνάμενα να αναγνωρίσουν προηγούμενο χρόνο ασφάλισης, που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος της δεκαετίας, υποχρεούνται στην καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών που ισχύουν κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης.

β. Για την εξόφληση των οφειλών των ασφαλισμένων του προηγούμενου εδαφίου, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 5 αυτού του Προεδρικού Διατάγματος».

Άρθρο 2.

Στο άρθρο 1 του 669/1981 Π. Δ/τος και μετά την προσθήκη παραγράφου 6, που έγινε με το προηγούμενο άρθρο, προστίθεται και παράγραφος 7, που έχει ως εξής:

«7. Πρόσωπα τα οποία έχουν παραμείνει στην ασφάλιση του Τ.Σ.Α. μέχρι της έναρξης ισχύος του παρόντος, βάσει της διάταξης της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 404/1974, εξακολουθούν υπαγόμενα στην ασφάλιση του Τ.Σ.Α. κατά τις διατάξεις του παρόντος. Μπορούν όμως να ζητούν τη διακοπή της ασφάλισης με αίτησή τους, η δε διακοπή θα αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα εκείνου μέσα στον οποίο θα υποβληθεί η σχετική αίτηση».

Άρθρο 3.

Ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α. των οποίων τα ιδιόκτητα αυτοκίνητα παραμένουν σε ακινησία για οποιαδήποτε αιτία θεωρούνται υπαγόμενοι στην υποχρεωτική ασφάλιση του Τ.Σ.Α. και για τα διαστήματα της ακινησίας, εφ' όσον η άδεια κυκλοφορίας παραμένει επ' ονόματί των, υποχρεούμενοι στην καταβολή εισφορών και για το διάστημα αυτό.

Άρθρο 4.

Το εδάφιο α της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του Π. Δ/τος 669/1981, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

α. Την παγία υποχρεωτική μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων που ορίζεται από 1 Νοεμβρίου 1983 σε δραχμές 4.550 και από 1 Ιανουαρίου 1984 σε δραχμές 5.950».

Άρθρο 5.

1. Από 1 Νοεμβρίου 1983, το άρθρο 13 του Π. Δ/τος 669/1981, καθώς και κάθε άλλη διάταξη σχετική με το περιεχόμενο αυτού του άρθρου, καταργούνται.

2. Από την παραπάνω ημερομηνία οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α. έχουν την υποχρέωση καταβολής της μηνιαίας εισφοράς που αναφέρεται στο προηγούμενο άρθρο αυτού του Π. Δ/τος.

3. Ασφαλιστικές εισφορές που έχουν καταβληθεί από της ισχύος του άρθρου 13 του Π. Δ/τος 669/1981, μέχρι της ενάρξεως ισχύος του Παρόντος Δ/τος στις καταργούμενες 2α και 3η ασφαλιστική κλάση, επιστρέφονται κατά τη διαφορά που προκύπτει μεταξύ αυτών και της 1ης ασφαλιστικής κλάσης, έντοκα από της υποβολής της σχετικής αίτησης προς 4% ετησίως και εντός προθεσμίας 6 μηνών από της δημοσιεύσεως του παρόντος. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής το ποσό της διαφοράς από τις εισφορές συμψηφίζεται με τυχόν οφειλόμενες προς το ΤΣΑ εισφορές παρά του ενδιαφερομένου, αυτεπαγγέλτως από τα αρμόδια όργανα του Τ.Σ.Α.

4. Οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές χρονικών περιόδων μέχρι 31.10.1983, καταβάλλονται στο εκάστοτε ύψος της πρώτης ασφαλιστικής κλάσης του καταργουμένου άρθρου και χωρίς πρόσθετα τέλη, εφ όσον καταβληθούν τμηματικώς ή εφάπαξ μέχρι 30.4.1984, αλλιώς επιβαρύνονται με το ασφάλιστρο που θα ισχύει κατά το χρόνο της καταβολής και από της 1.5.1984 με τα πρόσθετα τέλη που προβλέπονται από τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 14 του Π. Δ/τος 669/1981.

5. Οφειλές από ασφαλιστικές εισφορές που έχουν ρυθμιστεί σε δόσεις βάσει του Ν. 1239/1982 ή με αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΣΑ, που έχουν εκδοθεί μέχρι τη δημοσίευση αυτού του Π. Δ/τος, εξακολουθούν να καταβάλλονται στο αυτό ύψος, όπως είχαν κανονισθεί.

Στην περίπτωση απώλειας του δικαιώματος των δόσεων, οι μη εξοφληθείσες εισφορές αναπροσαρμόζονται κατά τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο και βαρύνονται με τα αυτά πρόσθετα τέλη από τον επόμενο μήνα που απωλέσθηκε το δικαίωμα τμηματικής καταβολής.

Άρθρο 6.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 16 του Π. Δ/τος 669/81 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Κατ' εξαίρεση χρονικά διαστήματα πριν από την ισχύ του Ν. 984/1979 για τα οποία είχαν καταβληθεί στο ΤΣΑ οι ισχύουσες κάθε φορά ασφαλιστικές εισφορές, θεωρούνται αυτοδίκαια σαν χρόνος ασφάλισης στο ΤΣΑ χωρίς άλλη διαδικασία και ανεξάρτητα από την άσκηση άλλου επαγγέλματος, εκτός από τα διαστήματα εκείνα για τα οποία, πριν από την ισχύ αυτού του Διατάγματος έχει εκδοθεί πράξη διαγραφής του ασφαλισμένου, έστω και αν δεν έχουν επιστραφεί οι ασφαλιστικές εισφορές ή έχει υπαχθεί ο ενδιαφερόμενος στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης για τον κλάδο συντάξεως».

Άρθρο 7.

Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 37 του Π.Δ/τος 669/1981, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«2. Ο ασφαλισμένος του Τ.Σ.Α. θεωρείται ανάπηρος, για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, σε περίπτωση πάθησης ή βλάβης ή εξασθένησης σωματικής ή πνευματικής, εξάμηνης τουλάχιστον διάρκειας, και ιατρική πρόβλεψη, εφ' όσον καταστεί ανίκανος με ποσοστό αναπηρίας 67% και πάνω για την εκμετάλλευση του αυτοκινήτου.

Στην περίπτωση όμως που ασφαλισμένος του Ταμείου έχει ποσοστό ιδιοκτησίας μικρότερο των προβλεπομένων από την παρ. 2 του άθρου 1 του Π.Δ. 669/1981 κατά την τελευταία τριετία από της επέλευσης της αναπηρίας, πρέπει να καταστεί ανίκανος με ποσοστό 67% και πάνω για την οδήγηση του αυτοκινήτου (αυτοπρόσωπη απασχόληση) και για κάθε άλλη συναφή εργασία.

Οι υπαχθέντες στην προαιρετική ασφάλιση του Ταμείου θεωρούνται ανάπηροι γι την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Δ/τος, εφόσον καταστούν ανίκανοι κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου.

3. Όσοι είναι συνταξιούχοι του ΤΣΑ λόγω αναπηρίας μέχρι την έναρξη της ισχύος του Δ/τος αυτού εάν δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αυτού, εξακολουθεί να συνεχίζεται η συνταξιοδότησή τους, εφ' όσον πληρούν τις προϋποθέσεις των διατάξεων που ίσχυαν όταν κρίθηκε το συνταξιοδοτικό δικαίωμά τους».

Άρθρο 8.

1. Η πέμπτη περίπτωση του εδαφίου γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 38 του Π.Δ/τος 669/81 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Απονεμηθείσες ή απονεμηθησόμενες συντάξεις των οποίων η έναρξη καταβολής εμπίπτει στο μέχρι 31.10.83 χρονικό διάστημα, βάσει προηγουμένων διατάξεων συνεχίζουν καταβαλλόμενες μέχρις εκλείψεως των προϋποθέσεων εκείνων με τις οποίες θεμελιώθηκε το δικαίωμα της παροχής».

2. Μετά την πέμπτη περίπτωση του εδαφίου γ της παραγράφου 1 του άρθρου 38 του Π.Δ/τος 669/1981, που αντικαταστάθηκε με την προηγούμενη παράγραφο, προστίθεται έκτη περίπτωση που έχει ως εξής:

«Σε περίπτωση που η ανικανότητα επήλθε μετά τα χρονικά όρια που προβλέπονται από την τρίτη περίπτωση του αυτού εδαφίου, η σύνταξη χορηγείται αό την πρώτη του επόμενου μήνα από εκείνον που θα υποβληθεί η σχετική αίτηση, με την προϋπόθεση ότι δεν καλύπτονται ασφαλιστικά από άλλο φορέα, από τον οποίο να δικαιούνται παροχής ή συντήρησης και δεν έχουν μηνιαίο εισόδημα από οποιαδήποτε πηγή μεγαλύτερο από το μισό του ύψους του κατώτατου όριου σύνταξης λόγω θανάτου, που χορηγεί το ΤΣΑ, κάθε φορά και εφ' όσον κανείς δεν παίρνει για τα πρόσωπα της τρίτης περιπτώσεως του αυτού εδαφίου σύνταξη ή οικονομική ενίσχυση ή επίδομα από το ΤΣΑ ή από οποιαδήποτε άλλη πηγή».

Άρθρο 9.

Το άρθρο 39 του Π. Δ/τος 669/1981, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 39.

Ποσό σύνταξης λόγω γήρατος και αναπηρίας.

1. α. Από της 1.10.1984 το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας των δικαιούχων ασφαλισμένων του ΤΣΑ καθορίζεται σε δραχμές 15.000 που αντιστοιχεί σε 15 συντάξιμα έτη.

β. Το πιο πάνω βασικό ποσό προσαυξάνεται για κάθε επί πλέον συντάξιμο έτος κατά ποσοστό 2% από του 16ου έτους μέχρι και του 25ου συμπεπληρωμένου, κατά 4% από του 26ου μέχρι και του 35ου συμπεπληρωμένου, κατά 5% από του 36ου μέχρι και του 40ού συμπεπληρωμένου και 6% από του 41ου μέχρι και του 45ου έτους.

γ. Από την ίδια πιο πάνω προθεσμία το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος και αναπηρίας προσαυξάνεται:

αα. Κατά ποσοστό 10% το μήνα, εφ' όσον ο συνταξιούχος είναι έγγαμος η δε σύζυγός του δεν ασκεί κάποιο επάγγελμα ή δεν είναι συνταξιούχος ασφαλιστικού Οργανισμού ή Ν.Π.Δ.Δ. ή του Δημοσίου, ούτε παίρνει επίδομα από άλλη πηγή.

ββ. Κατά ποσοστό 5% το μήνα για κάθε παιδί του συνταξιούχου, μέχρι τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας του, με την προϋπόθεση ότι είναι άγαμο, δεν εργάζεται ή δεν ασκεί κάποιο επάγγελμα ή δεν παίρνει γι' αυτό προσαύξηση ή επίδομα από οποιαδήποτε άλλη πηγή, το ίδιο ή κάποιος από τους γονείς του.

δ. Το κατώτατο όριο μηνιαίας συντάξεως λόγω γήρατος και αναπηρίας καθορίζεται στο ποσό της βασικής συντάξεως που αντιστοιχεί κάθε φορά στα 15 συντάξιμα έτη.

2. Το ποσό της καταβαλλομένης από το ΤΣΑ μηνιαίας σύνταξης λόγω αναπηρίας προσαυξάνεται κατά 50% της βασικής μηνιαίας συντάξεως αναπηρίας, εφ' όσον ο ανάπηρος βρίσκεται διαρκώς σε κατάσταση που απαιτεί συνεχή επίβλεψη, περιποίηση και συμπαράσταση άλλου προσώπου (απόλυτη αναπηρία).

3. Τα ποσά των συντάξεων των μέχρι της ισχύος αυτού του Π. Δ/τος καταστάντων συνταξιούχων του ΤΣΑ, αναπροσαρμόζονται βάσει των πραγματικών συνταξίμων ετών (όχι πλασματικών) σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων εφαρμοζομένων και των διατάξεων του άρθρου 1 του Π. Δ/τος 8/1983 (ΦΕΚ 13/20.1.1983 τ. Α').

4. Όπου στις διατάξεις του παρόντος Διατάγματος αναφέρεται βασική μηνιαία σύνταξη νοείται το ποσό το καθοριζόμενο από το εδάφιο α' της παραγρ. 1 του παρόντος άρθρου.

5. Οι διατάξεις των παραγρ. 1. 4, 5 και 6 του άρθρου 39 του Π.Δ. 669/81 εξακολουθούν να εφαρμόζονται μέχρι τις 30.9.84».

Άρθρο 10.

Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 42 του Π. Δ/τος 669/1981, αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Η Υγειονομική Επιτροπή που εξετάζει τον ασθενή αποφαίνεται για το είδος της πάθησής του, τη διάρκεια ανικανότητας, καθώς και αν είναι ανίκανος για το ασφαλιζόμενο επάγγελμα του εκμεταλλευτού ή του οδηγού αυτοκινήτου (αυτοπρόσωπη απασχόληση) και ποιό είναι το ποσοστό αναπηρίας για κάθε περίπτωση χωριστά.

Την αποφαση της Πρωτοβάθμιος Υγειονομικής Επιτροπής μπορούν να προσβάλλουν στη Δευτεροβάθμια Υγειονομική Επιτροπή, τόσο ο ασφαλισμένος, όσο και το Ταμείο, μέσα σε ένα μήνα από την παραλαβή της γνωστοποίησης.

Ο ασφαλισμένος προτού περάσει εξάμηνο από την ημερομηνία που κρίθηκε τελεσίδικα από την Υγειονομική Επιτροπή, δεν μπορεί να ζητήσει να κριθεί και πάλι για την ίδια πάθηση, εκτός και αν επέλθει χειροτέρευση της υγείας του.

Αν αργότερα προκύψουν στοιχεία ότι αποκαταστάθηκε η υγεία του συντ/χου λόγω αναπηρίας, μπορεί το Δ.Σ. του Τ.Σ.Α. με απόφασή του να τον παραπέμψει στην Υγειον. Επιτροπή και εφόσον κριθεί ικανός να διακόψει τη σύνταξή του.

3. Ο συνταξιούχος λόγω αναπηρίας μπορεί με αίτησή του να ζητήσει τη μετατροπή της σύνταξης λόγω αναπηρίας σε λόγω γήρατος, εφόσον έχει τις προϋποθέσεις των περιπτώσεων α και β της παρ. 1 του άρθρου 36 του Π.Δ. 669/1981.

«Επίσης η σύνταξη λόγω αναπηρίας μπορεί να συνεχισθεί εφ' όρου ζωής, με απόφαση του αρμόδιου οργάνου επί των παροχών, μετά από προηγούμενη αίτηση του ενδιαφερομένου, αν κατά την τελευταία εξέταση από την Υγειον. Επιτροπή κατά την οποία κρίνεται ανίκανος για την άσκηση του επαγγέλματός του και θεμελιώνει δικαίωμα συνεχίσεως της συνταξιοδοτήσεως λόγω αναπηρίας, έχει συμπληρώσει: 1) ηλικία 60 ετών και έχει συνταξιοδοτηθεί προηγουμένως λόγω αναπηρίας τουλάχιστον επί 5ετία συνεχώς, 2) ηλικία 50 ετών και έχει συνταξιοδοτηθεί προηγουμένως λόγω αναπηρίας τουλάχιστον επί 10 έτη συνεχώς και 3) είναι κάτω των 50 ετών και έχει συνταξιοδοτηθεί προηγουμένως τουλάχιστο επί 15 έτη συνεχώς λόγω αναπηρίας».

Άρθρο 11.

Η δεύτερη περίπτωση της παραγράφου 1 του άρθρου 43 του Π. Δ/τος 669/1981, αντικαθίσταται ως εξής:

«Θεωρείται διακοπή επαγγέλματος η ημερομηνία υποβολής της επαγγελματικής άδειας ικανότητας οδηγού γι' αυτόν που κατέχει τέτοια άδεια ή ημερομηνία υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης και με την προϋπόθεση ότι κατά τις ημερομηνίες αυτές ο ενδιαφερόμενος δεν κατέχει πάνω από ένα αυτοκίνητο Δ.Χ. της αυτής κατηγορίας.

Σε περίπτωση που διατηρεί πάνω από ένα αυτοκίνητο της αυτής κατηγορίας ή ποσοστό επί αυτοκινήτων διαφόρου κατηγορίας δεν θεωρείται ότι διακόπτει το αυτοκινητιστικό επάγγελμα και αν ακόμη καταθέσει την άδεια επαγγελματικής ικανότητος οδηγού που κατέχει ή υποβάλει αίτηση για συνταξιοδότηση.

Άρθρο 12.

Η πρώτη περίπτωση της παραγράφου 2 του άρθρου 44 του Π. Δ/τος 669/1981, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Ο γάμος του ασφαλισμένου αποδεικνύεται με ληξιαρχική πράξη ή πιστοποιητικό της αρμόδιας Μητρόπολης ή του αρμόδιου Αρχιερατικού Επιτρόπου ή του Δημάρχου, προκειμένου για τέλεση πολιτικού γάμου».

Άρθρο 13.

Η παράγραφος 1 και τα εδάφια β και δ της παραγράφου 2 του άρθρου 47 του Π. Δ/τος 669/1981, αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Το δικαίωμα της σύνταξης αρχίζει:

α. Για σύνταξη λόγω γήρατος από την 1η του μήνα του επόμενου από εκείνο, μέσα στον οποίο υποβλήθηκε η αίτηση για απονομή σύνταξης μαζί δε μ' αυτή και η επαγγελματική άδεια ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου προκειμένου περί ασφαλισμένου που κατέχει επαγγελματική άδεια ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου και η άδεια εκπαιδευτού οδηγών αυτοκινήτων και οδηγού τρίτροχου φορτηγού Δ.Χ. προκειμένου περί ασφαλισμένου εκπαιδευτού οδηγών αυτοκινήτων και ιδιοκτήτου Δ.Δ. τρίτροχου αντίστοιχα.

β. Για σύνταξη αναπηρίας από την ημέρα κατά την οποία επήλθε η αναπηρία.

γ. Για σύνταξη των μελών οικογένειας, από την πρώτη του μήνα του επόμενου εκείνου μέσα στον οποίο συνέβη ο θάνατος.

2. Το δικαίωμα σε σύνταξη λήγει:

β. Στη σύνταξη λόγω αναπηρίας στο τέλος του μήνα εκείνου κατά τον οποίο ο ανάπηρος βάσει αποφάσεως της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής έπαυσε να εκπληρώνει τις ανάλογες προϋποθέσεις.

... ...

δ. Στη σύνταξη τέκνων, εγγονών και προγονών στο τέλος του μήνα εκείνου κατά τον οποίο συμπλήρωσαν το 18ο έτος της ηλικίας τους ή σε περίπτωση συνέχισης σπουδών το 24ο έτος της ηλικίας τους».

Άρθρο 14.

Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 47 του Π. Δ/τος 669/1981, προστίθεται τρίτη περίπτωση που έχει ως εξής:

«Ο πιο πάνω περιορισμός στην έναρξη καταβολής της σύνταξης δεν ισχύει για τις περιπτώσεις που το σύνολο της οφειλής δεν είναι μεγαλύτερο από το τετραπλάσιο του ποσού του κατωτάτου ορίου σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αιτήσεως συνταξιοδοτήσεως.

Κατά τα λοιπά για την εξόφληση της οφειλής εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 6 του 258/1983 Π. Δ/τος (ΦΕΚ 95/83 τ. Α')».

Άρθρο 15.

Εξαιρουμένης της περιπτώσεως γ, το άρθρο 48 του Π. Δ/τος 669/1983 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 48.

Αναστολή σύνταξης.

«Η σύνταξη λόγω αναπηρίας αναστέλλεται για όσο χρόνο ο συνταξιούχος αδικαιολόγητα δεν προσέρχεται στην αρμόδια Υγειονομική Επιτροπή για εξέταση της καταστάσεώς του».

Άρθρο 16.

Η περίπτωση γ του άρθρου 48 του Π. Δ/τος 669/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«Κάθε άμεσος συνταξιούχος του ΤΣΑ (Γήρατος — Αναπηρίας) μπορεί να διατηρεί μέχρι ένα ολόκληρο αυτοκίνητο δημοσίας χρήσεως λεωφορείο, επιβατικό ή φορτηγό. Σε περίπτωση που κατέχει ποσοστά αυτοκινήτων Δ.Χ. διαφόρων κατηγοριών ή πλέον ενός ολόκληρου αυτοκινήτου της αυτής κατηγορίας απορρίπτεται η αίτηση συνταξιοδότησής του.

Από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος Δ/τος και εφεξής όλοι οι άμεσοι συνταξιούχοι που διατηρούν μέχρι ένα ολόκληρο αυτοκίνητο Δ.Χ., ανεξάρτητα από το ποσοστό που κατέχουν καταβάλλουν υποχρεωτικά ειδική εισφορά ανερχόμενη στο ύψος του καταβαλλόμενου κάθε φορά ασφαλίστρου από τους ασφαλισμένους του Ταμείου».

Άρθρο 17.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 49 του Π.Δ/τος 669/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ουδέποτε χορηγείται σύνταξη για χρόνο προγενέστερο του εξαμήνου από της χρονολογίας κατά την οποίαν υποβλήθηκε στο Ταμείο η σχετική περί απονομής συντάξεως αίτηση».

Άρθρο 18.

Η δεύτερη περίπτωση του άρθρου 50 του Π.Δ/τος 659/1981, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Με απόφαση του αρμόδιου Προϊστάμενου Παροχών Κεντρικού μπορεί να καθορισθεί η επιστροφή των παραπάνω ποσών σε μηνιαίες δόσεις όχι περισσότερες από 24».

Άρθρο 19.

Η ισχύς αυτού του Διατάγματος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του Διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 1 Νοεμβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ